JOYCE MEYER

ŘEKNI JIM, ŽE JE MILUJI

Bůh nám zjevuje svou lásku

„Řekni jim, že je miluji“

od
Joyce Meyer

Tell Them I Love Them
Copyright © 2007 by Joyce Meyer
Life In The Word, Inc.
P. O. Box 655
Fenton, Missouri 63026

Vydavatel: SYLOAM – Kresťanská medzinárodná misia
syloam@syloam.org
www.syloam.org

Překlad: Daniela Dankó
Jazykový redaktor: Hana Švédová
Grafika:
Náklad: 5000
Vytlačil: MBM-plas

Pokud není uvedeno jinak, jsou citace uvedené z Nového Kralického překladu Bible.

Všechna práva českého překladu vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být v jakékoli formě publikována bez písemného svolení vydavatele.

Obsah

Úvod
1 Bůh tě miluje!
2 Jsem dost dobrý?
3 Láska je vztah
4 Láska, Důvěra a Víra
5 Svobodný od strachu
6 Láska vychází vstříc
7 Boží láska tě změní

Úvod

To, co lidé nejvíce potřebují, je osobní zjevení Boží lásky. Věřím, že je to jediný pevný základ, na kterém se dá postavit vítězný křesťanský život. Nepotřebujeme mít poznání Boží lásky v hlavě, musíme mít zjevení. To nám může být dáno pouze Duchem Svatým, když věřící rozvažují o Boží lásce, všímají si Boží lásky ve svém životě a vyhledávají toto zjevení v psaném Božím Slově a také modlitbou.

Je poměrně jednoduché přijmout, že Bůh miluje celý svět tak, že za něj poslal umřít Ježíše. Ale už je trochu těžší přijmout, že kdybys byl jediný člověk na tváři země, stejně by Bůh poslal Ježíše umřít pouze a pouze za *tebe*, protože tě tak miluje.

Po mnoha letech frustrujícího křesťanského života jsem porozuměla Boží lásce. Bůh mi skrze svého Ducha svou velkou milostí zjevil svou lásku ke mně osobně. Toto jediné zjevení naprosto změnilo celý můj život a vztah k Bohu.

Věřím, že četba této knihy vám dá nový pohled a pochopení Boží lásky. Doufám, že ve vás vyvolá nový hlad po osobním zjevení Boží lásky. Radím vám, abyste tuto knihu četli pomalu, abyste ji používali jako studijní pomůcku, rozmýšlejte nad verši a myšlenkami, které jsou obsaženy na následujících stránkách.

Tuto knihu vám předkládám v pokoře a s poznáním, že bez Něj nejsem nic a že jakékoliv zjevení a poznání z Jeho Slova je jen z Jeho milosti.

1
Bůh tě miluje!

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl věčný život." Jan 3:16

Bůh touží po rodině, a tak z nás učinil své děti. Nechce, abychom se chovali jako malá mimina, ale chce, abychom jednali jako Jeho děti. Chce, abychom na Něj spoléhali, záviseli na Něm a opírali se o Něj, milovali Jej a *nechali Jej milovat nás*. Touží, abychom Mu důvěřovali a přicházeli k Němu s každou svou potřebou. Touží po osobním vztahu.

Většina z nás chápe Jana 3:16 v širším pohledu: „Ano, vím, že Ježíš zemřel za celý svět", ale my nejsme jen skupina lidí, pro kterou obecně Ježíš umřel. On umřel za jednoho každého z nás. *On umřel za tebe!*

Kdybys byl jediným člověk na této planetě, Ježíš by za tebe stejně umřel. Prošel by vším tím utrpením jen kvůli tobě. Umřel za tebe! Bůh tě tolik miluje. Bůh tě miluje věčnou láskou.

Jednou jsem zrovna řídila auto, když Bůh promluvil k mému srdci: „Joyce, jsi zřítelnicí mého oka." Nevěděla jsem, že je takový verš v Bibli, a tak toho hned využil ďábel a hned se mi snažil nakukat: „Teda, ty jsi ale pyšná! Co si vůbec o sobě myslíš?" A tak jsem sama sebe napomínala: „Takhle přece o sobě nemůžeš přemýšlet." Je to proti našemu tělesnému myšlení, abychom si uvědomili, že jsme jedineční, že jsme obdarovaní, že jsme jiní. Každý z nás je jedinečná osobnost, stvořená naším Otcem, aby byla jiná než osoba vedle ní.

Když jsem o tom přemýšlela, Bůh mi dal vnitřní vizi malé dámy stojící v obchodě se zeleninou před obrovským regálem s jablky. Dlouho si zkoumavě prohlížela všechna ta jablka a pak si všimla jednoho dokonalého, ke kterému natáhla ruku a vzala si je. Tím mi Bůh ukazoval, že já jsem pro něj to nejkrásnější jablko. Já jsem pro Něj jedinečná. To na první pohled nevypadá správně, ale Bůh přesně to říká každému z nás. Není to tak, že jen ty jsi skutečně ten dokonalý a ostatní ti nesahají ani po kotníky. Naopak říká, že každý z nás je jedinečný. Je to v Jeho Slově a Slovo je zde pro každého z nás. *Ty jsi zřítelnicí Božího oka.*

Tehdy jsem nepřijala, co mi Bůh říkal, protože jsem cítila, že si o sobě nesmím myslet takové nádherné věci. Asi za dva dny jsem si otevřela Bibli zrovna na Žalmu 17:8 a tam to bylo, přímo to na mě z té stránky vyskočilo: „Jak zřítelnici oka mě opatruj, ve stínu tvých křídel kéž úkryt naleznu." A tak jsem se zastyděla: „Jejda, tak to byl skutečně Bůh. Já jsem skutečně zřítelnicí jeho oka." Pokaždé, když jsem na to pomyslela, jsem se na velice dlouhou dobu cítila opravdu jedinečně.

Lidé zažívají spalující žádost a touhu být milováni. Bůh nás tak stvořil. Mnozí lidé věří, že Bůh miluje svět a že miluje Ježíše, ale velice těžko uvěří, že Bůh miluje je samotné. A to i tehdy, když čtou v Písmu, že Bůh je miluje stejně tak jako miluje Ježíše. On *tě* miluje stejně jako Ježíše. Podívejme se na verš v Janově evangeliu 5:20:

„Otec miluje Syna a ukazuje mu všechno, co sám dělá; a ukáže mu ještě větší skutky, abyste jen žasli."

Bůh zde říká: „Všechny tyto úžasné skutky konám skrze Ježíše a ještě větší skutky než tyto skrze Ježíše, abyste jen žasli“ (parafrázováno autorem). Víš, že je naprosto v pořádku, když se něčemu divíte, stojíte v úžasu nad tím, co Bůh činí?

Tak často čteme tyto verše a vůbec si neuvědomujeme, co pro nás Bůh touží dělat. Chce po nás, abychom se dívali na ty velké skutky, které učinil skrze Ježíše, a jen žasli a řekli: “Teda Pane, to je naprosto úžasné, co jsi skrze Ježíše učinil." Pak chce, aby ses podíval do Bible v Janově evangeliu 14:12, kde je napsáno: “Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, nebot já jdu k Otci."

Bůh bude skrz tebe činit stejné skutky a ještě větší než ty, protože Ježíš odešel ke svému Otci. Věříš tomu? Skutečně věříš, že tě Bůh miluje a použije si tě?

Jednou při studiu mi Pán pověděl: „Joyce, každý den toho pro lidi tolik dělám, protože je miluji, a oni si toho ani nevšimnou. Vůbec to nevidí. Tady je jeden příklad. Každý den přikazuji slunci: ‚Vyjdi!‘ Dělám to pro Joyce, pro Betty, pro Jamiho, pro (doplň si zde *své* jméno)."

Na chvíli se zastav a zauvažuj nad tím. Slunce každý den vychází na oblohu kvůli tobě. Ano, to velké slunce! A my to bereme jako samozřejmost. Víme, že slunce ráno znovu vyjde, ale ono vychází kvůli *tobě*. Když déšt zavlažuje zemi, je to pro *tebe*. A když sněží a sníh pokrývá krajinu, je to pro *tebe*. Bůh tě tolik miluje.

V Deuteronomiu 7:9 je napsáno:

„Poznej tedy, že Hospodin, tvůj Bůh, je Bůh, Bůh věrný, zachovávající smlouvu a milosrdenství do tisícího pokolení těm, kteří ho milují a dbají na jeho přikázání.“

Myslíš si, že tisíc generací je dostatečně dlouhá doba na to, abys vstoupil do Boží lásky? Víš, On je nekonečný Bůh, toho neunavíš. Mnozí z nás si myslí, že Bůh je z našich chyb a selhání už unavený, ale není tomu tak. Láska se nemůže unavit, nepodaří se ti Boha tolik rozhněvat, aby tě přestal milovat. Láska není něco, co Bůh dělá, ale láska je to, kým Bůh je.

Dokonce i toho nejhoršího, nejbídnějšího hříšníka, co kdy chodil po této Zemi, který by Ježíši plivnul do tváře a pověděl by mu: „Nechci s tebou mít nic společného, já jsem naprosto spokojený s tím, že jdu do pekla,“ Bůh miluje. Tak jak by nemiloval ty, které vyvolil a oddělil pro své záměry?

Už jsi možná vyznal: „Přijímám Ježíše do svého srdce a miluji Ho.“ Já se tě chci ale zeptat, *jak moc věříš, že Bůh miluje tebe?*

Je to velmi jednoduché poselství: *Bůh tě miluje.* Toto je základ, který v tobě musí Bůh zbudovat, abys byl schopen porozumět všemu ostatnímu.

Ať se snažíš sebevíc, pilně studuješ a hledáš Boží království, jestli nejsi schopen přijmout fakt, že tě Bůh miluje, pak tě tyto věci daleko nedovedou. Vědomí Boží lásky je základem tvé víry, svobody od hříchu a schopnosti sloužit beze strachu ostatním. Přijmeš Jeho lásku?

Bůh tě miluje!

2
Jsem dost dobrý?

„Tato naděje není klamná; vždyť Bůh do našich srdcí vylil svou lásku skrze Ducha Svatého, jehož nám daroval.
Když jsme my sami byli bezmocní, Kristus v pravý čas zemřel za bezbožné.
Sotva kdo zemře za spravedlivého, i když za dobrého člověka by se snad někdo zemřít odhodlal.
Bůh ale dokazuje svou lásku k nám: Kristus zemřel za nás, když jsme ještě byli hříšníci.
Jsme-li teď jeho krví ospravedlněni, čím spíše skrze něj budeme zachráněni před Božím hněvem!
Jestliže jsme ještě jako nepřátelé byli s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, čím spíše nás, již smířené, zachrání jeho život! Římanům 5:5-10

Spousta lidí věří, že je Bůh miluje do té doby, než něco pokazí. Sami sebe nemají příliš rádi, a tak předpokládají, že Bůh z nich taky není dvakrát nadšený. A přitom Bible jasně říká: „co je člověk, ptám se, že na něj pamatuješ, co je lidský tvor, že tě zajímá?“ (Žalm 8:5) Jsme jednoduše Jeho stvoření a *miluje nás, protože nás miluje*. On je láska. (I. Janova 4:16)

Miluje tě a *jsi* Mu *velmi drahý*. To znamená, ze jsi jedinečný a vzácný. Nejsi stvořen, abys byl jako já, a já zase nemám být jako ty. Budeme nešťastní, jestli budeme napodobovat někoho jiného. Jenom tím dáváš ďáblu příležitost, aby ti namluvil, že nejsi „dost dobrý“. To je to nádherné, že pro Boha nemusíš být „dost dobrý.“

Copak za tebe Ježíš umřel, protože jsi byl tak skvělý a nádherný? Nebo za tebe umřel, protože tě miluje? (Římanům 5:8-9) Jeho láska stačí na to, aby přikryla tvá drobná denní pochybení. Jeho láska je dost velká na to, aby tě tímto dnem provedla vítězně.

Jedenkrát mi Bůh ukázal, jak se dívá na naše chyby a nedostatky. Představ si malé tříleté nebo čtyřleté děvčátko, které neustále pozoruje svou maminku při práci v domácnosti. Tak moc miluje svou maminku, že vezme malý kyblík s vodou, chytne malý hadřík a jde k velkému oknu na verandě. Opravdu drhne okno jako o život, pak si vytáhne pár papírových ubrousků a okno utře.

Samozřejmě, že je to všude samá šmouha a celé je to ulepené od saponátu. Když uvidíš její dílo, uvědomíš si, že použila tvou nejlepší hadru na čistění oken a nejraději bys ji uškrtila. Ale ona jde k tobě s úsměvem a svým tenkým milým hláskem ti oznamuje: „Maminko, maminko, umyla jsem ti okno. Udělala jsem to tak krásně pro tebe. Mám tě moc ráda, maminko.“

Milující matka by řekla: “No to je od tebe tak hezké! Moc ti děkuji za pomoc.“ Později, když se dítě zabere do něčeho jiného, tu spoušť, která po něm zůstala, uklidí a pak mu nějak vysvětlí, aby to takto už nedělalo.

Bůh mi řekl, že to dělá také tak. Uklízí po nás náš nepořádek. Jestliže jsi se snažil a udělal, cos mohl, pak od tebe Bůh víc neočekává. Nečeká, že budeš dělat víc, než jsi schopen. On má moc tě změnit, jestliže ty jsi ochoten přiznat: „Ano Bože, ty máš pravdu, já se mýlím.

Zkusil jsem to a nejde mi to.“ A pak to On změní, protože ví, že se nemůžeš bez Jeho pomoci zlepšit.

„Ten kterého poslal Bůh, mluví Boží slova, neboť Bůh dává Ducha bez omezení. Otec miluje Syna a všechno dal do jeho rukou.“ Jan 3:34-35

Jednoho dne při studiu jsem přemýšlela nad tímto veršem a od radosti jsem vykřikla, když jsem si uvědomila, že nám Bůh nedává svého Ducha limitovaně. Nedává nám jen kousek odsud a kousek odtamtud.

Namísto toho nás vyzývá: „Pojď, vezmi si všechno, co mám.“ Dnes máš k dispozici každičký kousek Boží lásky a moci. On má všechno, co potřebuješ, a touží po tom, abys to od Něj přijal. Proč? Protože tě miluje. Nemusíš být tak dobrý, aby sis tuto lásku zasloužil, protože by se ti to stejně nikdy nepodařilo. Nemusíš být ani krásný nebo aspoň dost chytrý. Bůh ti chce všechno dát jen proto, že tě miluje.

V Deuteronomiu 7:6-7 Bůh říká:

„Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha! Tebe Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil, abys byl jeho lidem, jeho zvláštním pokladem jako žádný jiný lid na zemi.

Ne proto, že by vás bylo více než jiných národů, k vám Hospodin přilnul a vyvolil si vás - vždyť jste nejnepatrnější z národů!“

Bůh si vybral Izraelity, aby byli Jeho zvláštním lidem, a my, Jeho církev, jsme nyní tím skutečným duchovním Izraelem. Takže tyto verše platí stejně tak pro nás jako pro ně. Říkají nám: „Nevybral jsem si tě, protože jsi byl největší kmen na Zemi.“ Do svých životů můžeme tento verš aplikovat následovně: „Nevybral jsem si tě proto, že všechno děláš správně, nebo že jsi tak úžasný.“

Dále říká, že jich (Izraelitů) bylo méně než ostatních. Jestli jste takoví jako já, pak jste si před obrácením mysleli, že jste nejhorší ze všech. Ale v osmém verši Bůh říká:

„Avšak proto, že si vás Hospodin zamiloval, a proto, že chtěl splnit přísahu, kterou dal tvým otcům, vyvedl vás Hospodin mocnou rukou a vykoupil tě z domu otroctví, z ruky egyptského krále faraona.“

To je skutečný důvod k radosti! Bůh říká: „*Zamiloval jsem si tě a pověděl jsem ti, že jsi svatý. Řekl jsem ti, že jsi jedinečný.* Vybral jsem si tě ne proto, že jsi dobrý a úžasný, ale proto, že tě miluji.“ Víš, co po tobě dnes Bůh chce? Chce, abys pochopil a přijal, že tě miluje.

Největší problém většiny z nás je, že nemáme rádi sami sebe. Kvůli tomu nejsme schopni uvěřit, že nás Bůh nebo někdo jiný miluje. Myslíme si *Jak by mě mohl někdo milovat? Vždyť jsem tak příšerný!* Jestli věříš tomu, že jsi protivný a škaredý, pak také začneš přemýšlet a vypadat protivně a škaredě. Nemůžeš být víc, než jakou máš o sobě představu.

Můj největší problém byl, že jsem neměla ráda sama sebe a nejmíň 75% svého času jsem strávila tím, že jsem se snažila sama sebe změnit. Myslela jsem si o sobě, jak moc mluvím, a tak jsem se snažila být potichu. Ale když jsem nemluvila, upadala jsem do depresí a všichni kolem se mě neustále vyptávali, proč jsem tak tichá. Pro sebe jsem si myslela: *Ale to vy jste mi říkali, že moc mluvím, tak mi teď laskavě dejte pokoj. Jen se snažím tolik nemluvit.*

Ani nevím, kolik let jsem s tím bojovala, a stejně jsem se kvůli své puse neustále dostávala do problémů. Většina upovídaných lidí má partnera, který je jejich pravý opak, a to ještě více vyzdvihuje jejich upovídanost. Ďábel ti to pak neustále připomíná. Tomu se říká *odsouzení.*

Bůh chce odsouzení z vašeho života vymazat, ale chce to víru a odvahu. Víš, že žádný, jakkoliv velký pocit viny nemůže zaplatit ani kousíček ceny toho, co jsi zkazil? Je těžké věřit, že tě Bůh miluje, když jsi zrovna udělal něco špatného.

To tě pak ďábel neustále bombarduje myšlenkami, jak jsi hrozný a příšerný. „Cos to teď udělal?“ našeptává ti. „Kdo si myslíš, že jsi? Takhle ti Bůh nikdy nepožehná, ty špinavý bídníku. Jak bys teď mohl někomu svědčit? Nikdy nic neuděláš správně.“

Tehdy je potřeba odvaha, tvůj vnitřní člověk musí povstat a říct: „Otče, pochybil jsem a prosím tě pro krev Ježíše, abys mi odpustil. Upřímně toužím po tvém odpuštění. Ďáble, jdi ode mě pryč. Ježíš za můj hřích zaplatil a ty se do toho nemáš co plést.“ Potom jdi radostně dál a buď šťastný. Teď si asi myslíš: „Jenže já dělám tuto hloupou chybu pořád a pořád dokola.“ Předtím, než jsem se vypořádala s odsouzením, jsem takto také uvažovala. *Když se přestaneš odsuzovat za to, co jsi dělal, pak to i přestaneš dělat.*

Vina a odsouzení tě stáhnou dolů do depresí tak hluboko, až tě připraví o svobodu. Potřebuješ odvahu, abys nežil v odsouzení. Musíš být smělý, jednat ve víře, postavit se *odsouzení a říct mu ne*. Ďábel se ti bude snažit namluvit: „Jak to myslíš, že by ses neměl vůbec cítit špatně za to, co jsi udělal? Proč? Měl by ses cítit zle aspoň pár hodin! To co jsi udělal, bylo hodně škaredé.“ Ty jen řekni: „Ne, určitě ne. Já se kvůli tomu nebudu cítit zle.“ Ze začátku je to dost těžké, ale jde jen o první tři nebo čtyři střetnutí, pak už to jde snadno.

V Izaiáši 53, ve verších 5,6 a 11 je psáno, že Ježíš vzal na sebe nejen naše hříchy, ale i naši vinu (to také zahrnuje odsouzení). Ďábel nechce, abys byl vysvobozen z odsouzení. Proč? Protože pod odsouzením se nemůžeš skutečně těšit a prožívat Boží lásku. Odsouzení tě odděluje od Boha a tvoří mezi tebou a Bohem ocelovou zeď. Nemůžeš vidět Boha Otce, když stojíš uprostřed své viny. Jediné, co jsi schopen vidět, je tvoje provinění a hřích.

Tak choď ve svobodě bez odsouzení a věř, že když Bůh řekl, že Jeho milost je dost velká na to, aby přikryla tvoje hříchy, pak to tak skutečně je. On tě miluje, dává ti darem svou milost a odpuštění. Tak je přijmi!

Bůh tě miluje!

3
Láska je vztah

„A my jsme poznali lásku, kterou k nám Bůh má, a uvěřili jsme jí. Bůh je láska. Kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm".
1. Janova 4:16

Jak si můžeme Boží lásku více uvědomovat? Bez ohledu na to, jak moc tě Bůh miluje, jestliže si Jeho lásku neuvědomuješ, pak ti to není nic platné. Víš, jaký je to krásný pocit, když ti někdo ukáže, jak moc tě miluje? Cítíš se tak příjemně a nádherně, máš pocit, že bys přemohl celý svět, protože víš, že tě někdo miluje. Bůh tě miluje a také ti svou lásku touží prokazovat. Chce, abyste se každý den setkávali.

Máš s Bohem skutečný osobní vztah? To že jsi byl spasen před několika roky jestě neznamená, že prožíváš radostný a obohacující vztah s Bohem. Bůh je první, na koho myslím, když se ráno probudím, a On je také tím posledním, na co myslím, když usínám. Na Něj myslím i během celého dne. Po ničem na celém světě netoužím tolik, než sloužit svému Bohu a dělat Mu radost. Pro tento cíl stojí za to odložit všechno, co by nám v jeho naplnění bránilo.

Máme v sobě prázdnotu, přesně vytvarovanou pro Boha, a jen On ji může zaplnit. Nic jiného, za čím se ženeš nebo po čem toužíš, ji zaplnit nemůže. Teď si řekneš: „To přece vím, já už jsem Ježíše přijal." Přijímáš jej ale každou minutu, každý den, v každé situaci? Přijímáš Boží lásku?

Bůh tě miluje a jsi pro Něj velmi vzácný. Byli jsme stvořeni pro vztah se svým Stvořitelem. To je Jeho největší touha a také Jeho dokonalá vůle pro tvůj život. Každé ráno se k tobě ze svého trůnu sklání a šeptá: „Dobrý den, miluji tě."

Jedna moje přítelkyně měla během modlitby vidění. Viděla, jak ráno Bůh Otec navštěvuje americké domácnosti. Vešel, aby s nimi mluvil, aby se mohli těšit ze vzájemného obecenství. Vzal si židli a posadil se ke stolu. Lidé se probudili, přišli a zase odešli, vrátili se a zase šli pryč. Jen se pořád vymlouvali, neustále říkali Bohu: „Později. Chvilku počkej, teď nemůžu, prvně musím udělat toto, pak si s tebou budu povídat. Budu s tebou později. Později, Bože, později."

Slunce zapadlo a má přítelkyně řekla, že jí to zlomilo srdce, protože viděla Boha, jak odchází a za celý den se nenašel nikdo, kdo by si k Němu přisedl a povídal si s Ním.

Nestaň se příliš zaneprázdněným! Jestliže nemáš čas na modlitbu, abys byl s Bohem, pak jsi příliš zaneprázdněný. Udělej si na Boha čas, řekni Mu, jak moc ho miluješ. Když vše pomine, skončí všechny boje, pak už nezůstane nic, jen Bůh. A to je ono. Jestliže s Ním nemáš žádný vztah, pak už bude trochu pozdě na to, abys jej začal budovat. To neznamená, že se nedostaneš do nebe, ale už nebudeš mít možnost zažít radost z vítězného života.

Navrhuji ti, aby sis oddělil jeden rok a dovolil Bohu, aby tě miloval. Přestaň se snažit svou silou žít vírou a stát se Božím mužem či ženou víry a moci. Jen buď jako malé dítě. Vylez si tatínkovi do klína a nech se od Něj milovat. Nemůžeš Jej milovat, dokud nedovolíš, aby On prvně miloval tebe.

V 1. Janově 4:16 je napsáno:

A my jsme poznali *(rozumíme, jsme si vědomi pozorováním i svou zkušeností)* lásku, kterou k nám Bůh má, a uvěřili jsme jí *(držíme se a spoléháme se na ni).* Bůh je láska. Kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm.

Přemýšlel jsi dnes ráno, když jsi vstal z postele, jak moc tě Bůh miluje? Hned po probuzení se nám většinou nechce nic dělat. Ale ústy můžeš rozhýbat své tělo a dovolit duchu, aby povstal a konal spoustu nádherných skutků.

Takže když ráno vstaneš, začni modlitbou:" Otče, děkuji ti, že mě tolik miluješ. Děkuji ti, že jsi poslal Ježíše, aby za mě umřel. Otče, děkuji ti, že mám Ducha Svatého. Děkuji ti, že ve mně působí moc vzkříšení. Děkuji ti, Pane, že budu požehnáním, kamkoliv dnes půjdu. *Bože, ty **mě** miluješ. Ty mě miluješ* na jakémkoliv místě.*Ty **mě** miluješ!* Jsem tvoje milované dítě. Jsem zřítelnicí tvého oka. Ty mě miluješ!"

Mluv takto sám k sobě, aby sis *uvědomoval* a *cítil*, že jsi obklopen a zcela pohlcen Boží láskou. Bible říká, že si Bůh vyryl tvůj obraz do své dlaně. (Izaiáš 49:16) Umím si Jej představit, jak tvůj obraz ukazuje a říká: „Vidíte? Není nádherný? Tolik jej miluji. Podívejte se na mé děti, přímo tady v mých dlaních." Má tě tam vyrytého jako neustálou připomínku své lásky a touhy být s tebou.

Nezapomeň být Bohu vděčný a rozvíjet s Ním skutečný hluboký vztah. Někdy bys měl padnout na kolena a v modlitbě jen děkovat Bohu za své spasení. Trochu se zastav a miluj Boha. Přečti si 1. Janovu 4:16-17, kde je napsáno:

"A my jsme poznali lásku, kterou k nám Bůh má, a uvěřili jsme jí. Bůh je láska. Kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm.
Takto láska mezi námi došla naplnění, takže smíme mít smělou důvěru v soudný den - vždyť jsme na tomto světě takoví, jako je on."

Když víš, že tě Bůh miluje, dává ti to jistotu a důvěru v Jeho věrnost.

Všechna požehnání pramení z přijímání Boží lásky. Větší víra, vítězství nad hříchem, uzdravení, hojnost a radost musí přijít skrze to, že dovolíš Bohu, aby tě miloval. My to ovšem často obracíme vzhůru nohama a myslíme si: „Musím milovat Boha." Já ale věřím, že prvně musíme nechat Boha, aby miloval nás. Nevěřím, že bys byl schopen vyjádřit lásku k Bohu, pokud jsi Jej nenechal tě milovat.

Můžu vás nabádat, abyste si pěstovali vztah s Bohem a že to skutečně potřebujete, ale jak na to? Když mi Bůh řekl, abych byla s Ním, prostě jsem si sedla na gauč a zeptala se: „A co teď, Bože?" Tak to bylo! Nevěděla jsem, jak si mám pěstovat vztah s Bohem, protože tehdy jsem ještě skutečně neprožívala, jak moc mě Bůh miluje.

Jak můžeš vyjádřit své pocity lidem, skutečně je milovat a ctít je, jestliže si nejsi jistý jejich láskou? Bál by ses, že ze sebe uděláš blázna. Nemáš problém vyjádřit své pocity lidem, o kterých víš, že tě milují a přijímají. Svému muži mohu říct spoustu věcí, které bych se nikomu jinému neodvážila říct, protože vím, že mě miluje. Tak je to i s Bohem.

Takže vykroč a začni s Bohem. Dej mu příležitost a On ti bude ukazovat, jak s Ním můžeš rozvíjet svůj vztah. Odpověz si na tuto otázku: *Je mi s Bohem dobře?*

Bůh *tě* miluje!

4
Láska, důvěra a víra

„V Kristu Ježíši přece nemá význam obřízka ani neobřízka, ale jen víra projevující se láskou.” Galatským 5:6

Tolik lidí stráví velkou spoustu času tím, že se snaží mít víru. Víme, že bez víry je nemožné se Bohu líbit. (Žid.11:6), a tak se snažíme a zápasíme, abychom měli větší víru. Ale víra je ze srdce a dá se získat jen v láskyplném vztahu s Bohem. Nemohu vás naučit víře, ale mohu vám předat principy víry a vzbudit ve vás hlad, abyste pak udělali všechno pro to, abyste ji získali. Přichází jen zjevením od Boha.

Přestaň se tolik snažit získat víru a naklonit si Boha a začni ten čas a úsilí věnovat budování vztahu s Bohem, milovat Jej. Nech jej, aby tě miloval, a ty miluj Jej celý den.

„Žijeme totiž vírou (usměrňujeme svoje životy a jsme vedeni svým přesvědčením nebo vírou, s ohledem na vztah člověka s Bohem a nadpřirozené věci, s důvěrou a svatou bázní, tak chodíme), a ne viděním.” 2. Korintským 5:7

Při čtení tohoto verše mi jednou začal Bůh v srdci zjevovat některé dynamické věci. Snažím se chodit vírou. Za všech okolností chci chodit vírou. Rozšířený překlad Bible v 2. Korintským říká: „usměrňujeme svoje životy a jsme vedeni svým přesvědčením nebo vírou, s ohledem na vztah člověka s Bohem”.

Jinými slovy *Jsem schopen chodit pouze takovou vírou, která je založena na tom, v co věřím o svém vztahu s Bohem.* Rozumíte tomu? Ten, který věří, že je nespravedlivý, může úplně zapomenout na chození vírou. A člověk, co si o sobě myslí, že je starý červ zašláplý v prachu, může na chození vírou také zapomenout. Tolik lidí se snaží chodit vírou, ale tyto základy jim chybí.

Galatským 5:6 vysvětluje, že víra se projevuje láskou. Bůh vložil do mého srdce tuto pravdu: „Každý si myslí, že tento verš znamená: když nemiluješ ostatní lidi, pak tvoje víra nefunguje. Ale tak to vůbec není. Tento verš říká, že když lidé neví, jak moc je miluji, pak jejich víra nefunguje.” Víra bez lásky nefunguje. Není to ovšem tvoje schopnost milovat druhé, ale to, že dovolíš Všemohoucímu Bohu, aby tě miloval.

V tom je velký rozdíl. Důvěřovat Bohu a kráčet ve víře je spoléhat se na Něj a ve všem Mu důvěřovat. Nemůžeš důvěřovat někomu, o kom nevíš, jestli tě miluje. Na to můžeš zapomenout. Nikdy nebudeš schopen Bohu důvěřovat, jestliže si nebudeš jistý Jeho láskou.

Kdybys skutečně věděl, jak moc tě Bůh miluje, neměl bys takové problémy s přijmutím uzdravení. Bylo by pro tebe jednodušší přijmout naplnění finančních potřeb.

Nemůžeš přijmout, protože skutečně cele nevěříš, že ti to Bůh dává. Můžeš namítat: „Já tomu chci věřit, ale nevím jak!”

Máš v sobě Boží lásku, jen ji musíš začít rozpoznávat, když ti ji Bůh ukazuje. Bible nám říká: „My milujeme Jeho, neboť On první miloval nás.” (1. Jan. 4:19) Bylo by nemožné milovat Boha, kdyby sis nebyl jistý tím, že On tě miloval první.

Všechno to máš v sobě, ve svém srdci. Je to tam! *Bůh tě miluje! Jsi nádherný! Jsi krásný! Jsi vzácný! Jsi ohromný! Bůh tě miluje!* Nikdo na celém světě tě nikdy nebude milovat tak jako On.

Nepotřebuješ nikoho jiného než Boha. On ti do tvého života přidá další lidi. Ale pravdou zůstává, že kdyby nebyl nikdo jiný než ty a Bůh, stejně by ses měl skvěle. Bůh bude tvým nejlepším přítelem. Bude tvým partnerem, jestli žádného nemáš. Stane se ti otcem nebo matkou, jestli nemáš rodiče.

Bůh tě tolik miluje. Tak mu pak můžeš věřit, že ti dá, co potřebuješ. Tolik tě miluje, že víš, že chce, abys to měl. A dokud si tím nebudeš jistý, že ti Bůh touží dát, o co prosíš, nikdy nebudeš mít dost víry, abys od Něj cokoliv přijal.

Víra funguje přijímáním Boží lásky. Nemá nic společného s tvou schopností někoho milovat. Dovol Bohu prokazovat ti lásku, celý den můžeš strávit tím, že Mu budeš říkat: „Bože, já vím, že mě miluješ. Haleluja! Otče, chválím Tě! Vyvyšuji Tvoje jméno."

Smith Wigglesworth byl velký apoštol. Někdo se jej ptal, zda má dlouhé modlitební chvíle, a on odpověděl: „Zřídkakdy se modlím déle než třicet minut, ale zřídkakdy uplyne třicet minut, aniž bych se modlil." Jednou dokonce řekl, že kdyby uplynulo víc než patnáct minut bez nějaké komunikace s Bohem, pak by musel činit pokání.

Snažíme se vzít věci za špatný konec. Nevypůsobíš nic svými skutky. Bůh tě požehná jen proto, že tě miluje. Dá ti, co potřebuješ, stejným způsobem, jako ti dal spasení.

Členy své rodiny ani nikoho jiného nespasíš, jakkoliv moc se budeš snažit. Jen dovol Bohu, aby tě miloval. Potom, když se potkáš se svým známým, budeš schopen ho milovat. Bible nám prozrazuje, že když ho budeš milovat a přestaneš se konečně snažit získat ho svými slovy a jinými podivnými způsoby, teprve pak ho budeš přitahovat k Ježíši. Duch Boží bude přitahovat tvou rodinu svou láskou. Ale nebudeš moct milovat druhé, jestli nedovolíš Bohu, aby prvně miloval tebe.

Efezským 2:8 říká: „Touto milostí (Boží nezměrnou přízní) jste skrze víru spaseni. Není to z vás - je to Boží dar;" Uvědomuješ si, že jsi pro své spasení vůbec nic neudělal? Většina z nás byla skrz naskrz zkažená, když nás Ježíš zachránil, a víme, že jsme si to nazasloužili žádnými dobrými skutky nebo schopností jednat správně. Byli jsme spaseni jen díky jediné věci: Bůh nás tak moc miloval, že dal svého jediného syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (Jan 3:16)

Milost můžeme také definovat jako Boží ochotu použít své schopnosti, aby naplnil tvé potřeby. Stejně jako ti Bůh svou milostí daroval dost víry ke spasení, tak ti kvůli své lásce dává víru v to, že je tvůj lékař.Dává ti víru, že je tvůj zaopatřitel.

Víra ke spasení, kterou do tebe vložil, stačí na to, abys byl zachráněn ze všech svých hříchů. Je to stejná víra, která naplní všechny tvé ostatní potřeby. Jestliže věříš, že tě Bůh miluje a skutečně to začneš prožívat, pak Mu také začneš důvěřovat. Budeš přesvědčen o pravdivosti Božího Slova. Budeš *vědět, že* by ti nikdy nelhal, protože tě miluje.

Podle Rozšířeného překladu Bible je „víra spočinutí celé tvé vnitřní osoby na Něj (Boha) v absolutní důvěře a jistotě v Jeho moc, moudrost a dobrotu" (Kolosenským 1:4) Když necháte Boha, aby vás miloval, pak se i vy naučíte Jej milovat a důvěřovat Mu a *budete* mít víru.

Bůh *tě miluje!*

5
Svobodný od strachu

„V lásce není žádný strach (děs v ní neexistuje). Láska, jež došla naplnění (dospělá, dokonalá), zahání strach pryč (odhání každý náznak úzkosti), neboť strach přináší muka (přichází s myšlenkou soudu). (a tak) Kdo se však bojí, nedošel v lásce k naplnění (ještě nedorostl v plně dokonalou lásku) .”
1. Janova 4:18

Obvykle si skvěle vystačíme jen s vírou, jistotou, že nás Bůh miluje, důvěrou v Něj. Ale pak na nás z ničeho nic něco zaútočí.

Ten velký zloděj víry jménem okolnosti – nepříjemné věci, které se nám stávají. Není vůbec problém věřit, že tě Bůh miluje, do okamžiku, kdy okolnosti vypovídají o tom, jako by tomu tak nebylo.

Ďábel se vkrade se strachem a odsouzením, aby tě oddělil od toho, co jediné tě vysvobodí – od Boží lásky. „A co je tohle?” začne. „Myslel jsem si, že tě Bůh miluje. Tak proč se ti stávají takové zlé věci? Musel jsi udělat něco hrozného. Bůh se na tebe velmi zlobí.”

Pak ztratíš svou jistotu v Bohu a On ti pak nemůže pomoct. Nemůžeš být plný jistoty nebo víry, jestliže nevíš, že tě Bůh miluje. A když přijmeš ďáblovo břemeno strachu a odsouzení, pak ani nevíš, jak moc tě Bůh miluje.

V 1. Janově 4:18 je úžasně mocná myšlenka: „Láska, jež došla naplnění, zahání strach pryč”. Mnoho jsem nad tímto veršem přemýšlela a snažila jsem se jej plně pochopit, až jednoho dne mi to Bůh v mém duchu odkryl. Naplněná nebo dokonalá láska zahání strach a Bůh je tou dokonalou láskou. Když víš, jak dokonalá je Jeho láska, kterou tě miluje, pak není nic v celém vesmíru, čeho by ses bál. Je nemožné mít strach, když máš osobní zjevení Boží lásky.

Není možné, aby ses bál neúspěchu, když víš, že tě Bůh miluje. Nemůžeš padnout, když jsi plně závislý na Bohu. Padnout bys mohl jedině tehdy, kdybys spoléhal sám na sebe. Když víš, že tě Bůh miluje, nebudeš se bát neúspěchu. Když víš, že tě Bůh miluje, nebudeš se bát odmítnutí.

Boží láska je tak ohromná, že pokrývá všechno. Myslíš si, že ten stejný Bůh, který tě spasil a osvobodil z hříchu, tě odsoudí? Satan odsuzuje. Bůh tě usvědčí z hříchu a ukáže ti i cestu ven. Ďábel tě odsoudí a nalže ti, že žádné řešení neexistuje.

V rozšířeném překladu tento verš zní takto:

„V lásce není žádný strach (děs v ní neexistuje). Láska, jež došla naplnění (dospělá, dokonalá), zahání strach pryč (odhání každý náznak úzkosti), neboť strach přináší muka (přichází s myšlenkou soudu). (a tak) Kdo se však bojí, nedošel v lásce k naplnění (ještě nedorostl v plně dokonalou lásku).”
1. Jan 4:18

Mnozí lidé si o významu tohoto verše myslí toto: jestli se ti podaří mě dostatečně milovat, pak se mě nebudeš bát, nebo když budeš schopen někoho dostatečně milovat, pak z tvého života zmizí strach. Ale takto to není.

Tento verš znamená, že když necháš Boha, aby tě miloval, tak se přestaneš bát. Musíš Bohu dovolit, aby tě miloval, jestli se chceš zbavit strachu. *Právě teď pro sebe přijmi Boží lásku skutkem víry.* Vykroč. Vírou se zmocni vědomí Boží lásky.

Hned jsem toto zjevení o Boží lásce vyhánějící strach musela převést do praxe. Už delší dobu jsme měli problém s autem, mysleli jsme si, že nám odchází převodovka, která byla dost drahá. Pravděpodobně by její úplná výměna stála 400 až 500 dolarů, což jsme neměli, a tak jsme prostě dál jezdili.

To ráno ke mně Bůh promlouval: „Joyce, jen mě celý den miluj a dovol mi, abych tě miloval. Nic jiného nemusíš dělat, nemusíš být žena velké víry. Jediné, co po tobě chci, je, abys mě milovala a dovolila mi, abych já miloval tebe. Po celý den nech mě, ať tě miluji."

A tak jsem se budovala v nejsvětější víře, zpívala, vymýšlela jsem si písně pro svého Boha a cítila jsem se nádherně. Pak jsem najednou uslyšela hlas svého muže z garáže. On však přitom před 45 minutami odjel do práce! Otevřel dveře a řekl: „Nepodařilo se mi přeřadit z jedničky na vyšší rychlost. Budeme to auto muset odvézt do opravny."

Zavřela jsem dveře a začala jsem se smát. Vůbec to nebylo moje rozhodnutí, jen to ze mne vytrysklo. Vyšlo to z mého ducha a Bůh mi ukázal, že je to díky tomu, že jsem mu dovolila, aby mě miloval. Proto jsem se nyní mohla smát. To, že dovolíme Bohu, aby nás miloval, otvírá dveře víře, aby z nás mohla vytrysknout. Začala jsem se smát a to byla víra.

Abraham se smál vírou. Když k němu Bůh přišel a oznámil mu, že bude mít syna, Abraham se otočil a začal se smát: „Sláva! Já tomu věřím." Sára se také smála, ale její smích byl smích pochybností a nevíry. Bůh ji musel pokárat, ale Abrahama nepokáral za to, že se směje, protože on se smál vírou.

Když se ti do cesty postaví dábel a ty znáš dobře svého Boha, neděsí tě, co se ďábel snaží udělat, ale považuješ to za hloupé a směšné a směješ se vírou. Víš, že tě Bůh miluje a vše má pod kontrolou.

Tak jak jsem se tam smála ohledně naší polámané převodovky, Bůh promluvil malým tichým hlasem do mého srdce, ale obsah byl velice mocný. Třikrát mi řekl: "Jestli budeš se mnou takto spolupracovat, Joyce, pak tě nikdy nezklamu. Nikdy tě nezklamu." Jako by ty věty zasáhly celou atmosféru mého domu. "Nikdy tě nezklamu. Nikdy tě nezklamu."

Jestli se budeš spoléhat na Boha a dovolíš mu, aby tě miloval, pak už se nemusíš tak hrozně snažit jednat ve víře. Jen necháš Boha, aby tě miloval, ty Jej miluješ a On vše naplní. Boží láska povstane v tvém nitru a vyžene všechen strach.

Buh *tě* miluje!

6
Láska vychází vstříc

Vždyť od něj máme toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i bratra.

1. Janova 4:21

Jsi jedinečné Boží dítě. To ti už řekl v Deuteronomiu 7:6 a jestli se tak také budeš chovat, pak se začne měnit i svět. Půjdeš s úsměvem do obchodu, vezmeš si nákupní vozík a prohlásíš: „Všechno, čeho se dotýkají moje ruce, je požehnané. Haleluja! Jsem pro tento obchod požehnáním. Sláva Bohu!" Můžeš si hvízdat nebo tiše prozpěvovat, jednoduše být jedinečný, kamkoliv jdeš.

Když si začneme uvědomovat, jak jsme jedineční, a začneme jednat s jistotou Boží přízně, pak skutečně můžeme získat tento svět pro Ježíše. Láska se bude šířit jako lesní požár. Naopak nic nezmůže vyznání, že jsi křesťan, když jsi přitom na každého nevrlý. Říkáš:"Jsem křesťan, jsem křesťan," ale když ti cestu zkříží auto, začneš nadávat:"No to snad ne! Uhni mi z cesty! Copak nevíš, že se musím dostat do kostela? Přijdu pozdě na shromáždění, ty troubo!"

Tak se někdy chováme. Chceš si udržet vítězství? Uchop své vítězství v duchu a prohlas: „Ďáble, ty jsi mě už dost dlouho vodil za nos svými lžemi a strachem. Já jsem vzácná osoba a budu mít vítězství ve jménu Ježíše, protože mě Bůh miluje a s tím, satane, nic nenaděláš!"

Boží láska v tobě tě vysvobodí ze strachu a už se nebudeš bát prokazovat lásku druhým. Bůh chce, abys věřil, že bude skrze tebe konat větší skutky, protože Ježíš odešel ke svému Otci. Skutečně věříš, že si tě Bůh použije? Bůh ti dá to, čemu věříš. Nesmíš se bát vykročit.

Ani nevím, kolikrát jsem stála na kraji útesu víry, úplně na okraji něčeho děsivého, a Bůh mě povzbuzoval: „No tak, Joyce, vykroč! Budu skrze tebe činit velké věci. Pojď!" A tak jsem skočila přímo doprostřed propasti a Bůh mě ani jednou nenechal spadnout.

Víte, proč se nemusím bát, že vykročím a bude z toho jen prohra? Protože vím, že mě Bůh miluje. On miluje mě a ví, že já miluji Jej a skrze Jeho milost jsem Mu složila k nohám svůj život. Jestli jsi to udělal a miluješ Boha a On miluje tebe, pak žádný problém není dost velký, aby nemohl být překonaný.

„Co nás oddělí od Kristovy lásky? Snad soužení, úzkost nebo pronásledování, hlad, nahota, nebezpečí nebo meč?
Jak je psáno: „Pro tebe nás zabíjejí v kteroukoli chvíli, za ovce na porážku mají nás."
V tom všem ale skvěle vítězíme skrze Toho, který nás miluje!
Jsem si jist, že smrt ani život, andělé, vrchnosti ani mocnosti, věci přítomné ani budoucí, výšina ani hlubina ani nic jiného v celém stvoření nás nemůže oddělit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu!"
Římanům 8:35-39

Možná nemáš ani potuchy o tom, jak moc si Bůh přeje, abys byl svobodný. Boha bolí, když jsi nešťastný. Někdy máš už od rána špatnou náladu. Víte, o čem mluvím, že? Nakopneš kočku, křičíš na děti, sousedi ti lezou na nervy a na tváři máš nevrlý a mrzutý výraz. „Pořád jen pracuji, pracuji a pracuji a nikdo to neocení."

Vím, jak se chováš, protože jsem se tak také chovala. Když přijdou děti domů, napadne tě, *proč v té škole nejsou raději 14 hodin denně a ne jen sedm*.

Víš, že to Boha zraňuje? Nesnažím se teď o to, aby ses cítil mizerně. Snažím se, aby sis uvědomil, že když věříš, že tě Bůh miluje, začneš také na Jeho lásku odpovídat. Pak tě tato láska naplní a začne se vylévat na všechny kolem tebe. Budeš se chovat dobrosrdečně a přinášet ovoce laskavosti.

Jestliže se pevně uchopíš této pravdy, že tě Bůh miluje, přijmeš své uzdravení, přijmeš naplnění svých potřeb i zdar. Proč? *Začneš jednoduše odpočívat*.

Hlavní důvod, proč nám Bůh nemůže dát většinu věcí, které by nám darovat chtěl, je, že se tak moc sami snažíme je získat. Přitom jsme ale s Bohem tak málo, že On je nestihne na nás vložit. Bůh touží po tom, abys v Něm odpočíval a jen Jej miloval. Chce, abys Mu dovolil tě milovat a jen přijímal.

Tento proud Boží lásky ďábel nemůže zastavit, pokud sám miluješ. Protože jestli miluješ, pak i dáváš. Nejde milovat a nedávat.

Druhá část verše v Deuteronomiu 7:6 říká: „…Tebe Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil, abys byl jeho lidem, jeho zvláštním pokladem..” Bůh si tě povolal. Možná právě nyní je tvůj úkol být doma se svou rodinou, ale Bůh si tě povolal. Jestliže chceš být skutečně Bohem používaný, Bůh si tě použije. Ale prvně musí být položeny základy. *Musíš si být jistý, že tě Bůh miluje*.

Nespotřebuj všechnu svou duchovní energii soustředěním se na sebe a snahou naplnit své vlastní potřeby. Jednoduše a rychle řekni Bohu, co chceš, a pak rozvíjej svou víru na to, aby byly naplněny potřeby druhých. Ježíš se modlil a hledal Otcovu tvář, aby se posílil a pak naplňoval potřeby těch, kteří přišli na Jeho semináře víry.

Pak jim kázal Boží Slovo, kladl na ně ruce a oni přijali zázraky. Neseděl někde v rožku a nesnažil se vyvěřit na Bohu svou vůli. Musíš říct Bohu, co chceš, ale měla by to být reálná věc. Ovšem tvou hlavní touhou by mělo být naplňování potřeb druhých.

Přesně definovaný skutečný úspěch je schopnost používat Boží moc k naplnění každé potřeby, s kterou se setkáš. Boží láska ti dá schopnost, abys potřeby druhých upřednostnil před těmi svými. Myslíš, že tě Bůh miluje dost na to, aby tě uschopnil milovat a zasáhnout ty, kteří se nemilují snadno – ty mrzouty a nevděčné?

Snadno milujeme ty, kteří nás také milují. K tomu nepotřebujeme nic zváštního, to dokáže každý hříšník. Ale když miluješ lidi neschopné vzbudit v někom lásku, i přesto je dál miluješ, miluješ a *miluješ,* pak je Boží láska změní.

Může to trvat třeba rok, může to trvat pět let. Může to trvat i dvacet pět let, ale stojí to za to. *Na tebe čekal Ježíš jak dlouho?*

Bůh tě miluje a miluje i všechny lidi okolo tebe. Spasený nebo hříšník, On je miluje a chce si tě použít jako potrubí, skrze které by vyléval Svou lásku.

Neboj se vykročit. Boží láska tě osvobozuje od strachu a odsouzení a dává ti schopnost milovat. Buď pevně rozhodnutý, že budeš kolem sebe šířit Boží lásku. Začni tím, že se k lidem budeš chovat přátelsky. Dej si za úkol být přátelský a být požehnáním pro ostatní v těle Kristově.

Pozvi někoho na oběd nebo na návstěvu. Podávej ostatním ruce a *usmívej se*. Bůh má pro tebe práci. Chce si tě použít způsobem, jakým nemůže použít žádné jiné stvoření na této zemi.

Jsou lidé, kterým můžeš sloužit jen ty. Nikdo jiný je nemůže zasáhnout, jen *ty*. Pros Boha, aby ti ukázal, jak můžeš lidi zasáhnout Jeho láskou, a On tě bude vyučovat.

Bůh tě miluje!

7
Boží láska tě změní

V tom je láska, ne že my jsme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.
1. Janova 4:10

Bůh nás miluje, ale myslím, že mnozí z nás skutečně nechápou, jakou láskou . Při studiu tohoto tématu mi ukázal, že kdybychom skutečně poznali, jak moc nás miluje, povstali bychom a chovali se jinak, než to mnohdy děláme.

Rozvažuj o Boží lásce, kterou k tobě cítí. To jediné tě změní. Jestli se ti na sobě něco nelíbí, fakt, že víš, jak moc tě Bůh miluje, to změní.

Jak se cítíš, když víš, že tě někdo miluje? Cítíš se dobře, že? Myslíš si o sobě, že jsi ošklivý? Bůh mi řekl, že někteří lidé, kteří budou číst tuto knihu, se nenávidí. Nenávidíš to, co děláš, a zatím jsi nepřijal, že jsi nové stvoření – neustále bojuješ se svou starou přirozeností.

Dokud ti ze sebe bude zle, nepřijmeš sám sebe, budeš se nenávidět, nebudeš si uvědomovat, jak jsi jedinečný a vzácný, pak ani nebudeš dělat mimořádné věci. Bible nás učí: „Jak člověk přemýšlí ve svém srdci, takový skutečně je". (Přísloví 23:7 podle ang. překladu) To vše proto, že ses skutečně pevně nechytil faktu, že *tě Bůh miluje.* Poznání velikosti Boží lásky je velice mocná věc.

Bůh se chce s tebou setkávat každý den. To tě změní. Jestli nepustíš Boha na první místo ve svém životě, pak jej odsunuješ na místo, kde pro tebe nemůže udělat to, co by sis přál. Jsou to ty osobní chvíle strávené s Bohem, kdy Jej miluješ a Jemu dovolíš, aby miloval tebe; to způsobí tvůj růst a posilnění tvého duchovního člověka.

Většina lidí je líná a nechce se jim přicházet k Bohu. Byli by raději, kdyby to někdo udělal za ně. *Nehledej si výmluvy.* Ke každému, kdo čte tyto řádky a je obviněn ve svém duchu, že nemá obecenství s Bohem, přispěchá hned ďábel a řekne: „Ty musíš ale přece zvládnout tolik jiných věcí!"

Já to znám – ďábel ti nabízí jednu výmluvu za druhou. Začni brát svůj vztah s Bohem vážně a volej k Němu. *Boží slovo a obecenství s Ním tě změní.* Bůh tě k tomu uschopnil. Pavel píše ve Filipenským 4:13 „Všechno mohu v Kristu, který mě posiluje." Jinými slovy, na celém světě není nic, co bys nemohl dělat skrze moc Ježíše Krista.

Jakmile ti Bůh ukáže nějaký problém, hned povstaň v moci a vítězství a setřes ho. Jestli povstaneš a přijmeš Boží lásku, odmítneš toho špinavého, lživého ďábla, aby ti nalhával, jak jsi zkažený a za nic nestojíš, začneš jednat vítězně.

Možná se nyní opravdu chováš hrozně, ale můžeš jednat jinak, jestliže uvěříš, že jsi skutečně nové stvoření. Ani trošku se nezměníš, dokud nepovstaneš a neřekneš: „Díky Bohu, jsem jedinečný a vzácný. Jsem svatý. Bůh si mě vyvolil. On mě očistil krví Beránka. Také tak budu jednat a je mi jedno, ďáble, kolik chyb u toho nasekám. Bůh je dost mocný na to, aby mě zvedl a posunul dál. *On umí napravit, co pokazím!"*

Co by tě dokázalo porazit, když „víš že víš", že tě Bůh miluje? Nic, ve všem budeš vítězit.

Chceš být přemožitel? Pak odpověz na toto: chceš něco, co bys mohl přemoct? Jedině tak porosteš. Jestli nemáš žádné problémy a nic, co bys musel překonat, na čem budeš tedy trénovat svaly své víry?

Využij problémy, které si ti staví do cesty, jako příležitost k růstu. Uvidíš, co Bůh udělá, protože tě miluje! Jestli se plně spolehneš na Boha a dovolíš Mu, aby tě miloval a ty budeš milovat Jej, pak se už nemusíš *snažit* jednat ve víře, protože vstoupíš do odpočinku.

Jestli dovolíš Bohu, aby tě miloval a ty budeš milovat Jej, potom budeš chodit neustále jako opilý – opilý v duchu, když tě neovlivní životní okolnosti, protože jednáš v Boží lásce.

První tři týdny po křtu v Duchu Svatém jsem byla jak opilá Boží láskou. Lidé se mě neustále ptali: „Co se to s tebou stalo? Jsi tak jiná, vůbec tě nepoznávám, Joyce.

Nemusela jsem je nijak přesvědčovat o tom, že jsem se změnila. Viděli to na mně. Jestliže budeš jednat v Boží lásce, budeš se neustále usmívat. Budeš nádherný. Budeš mít sílu a energii. Budeš sloužit lidem, protože budeš neustále tak plný Svatého Ducha, že všechny tvé potřeby budou naplněné.

Řekni sám sobě: „*Bůh mě miluje.* Haleluja, *Bůh mě miluje.* Jsem Jeho jedinečné dítě. *Bůh mě miluje!"* A teď v tomto poznání vykroč – učiň krok víry a věř tomu.
Bůh *tě* skutečně miluje!

Poznej nový život

Jestli jsi nikdy nepozval Ježíše, aby se stal tvým Pánem a Spasitelem, pak tě chci povzbudit, abys tak učinil nyní. Modli se tuto modlitbu a jestliže to skutečně myslíš vážně, pak poznáš nový život v Kristu.

Bože Otče, věřím, že Ježíš Kristus je Tvůj Syn a Spasitel světa. Věřím, že za mě zemřel na kříži a nesl všechny moje hříchy. Sestoupil do pekla a zvítězil nad smrtí a záhrobím. Věřím, že Ježíš byl vzkříšen z mrtvých a nyní sedí po Tvé pravici. Ježíši, potřebuji Tě. Odpusť mi mé hříchy, zachraň mě a vejdi do mého života. Chci se znovu narodit.

A nyní věř, že Ježíš bydlí ve tvém srdci. Je ti odpuštěno, nyní jsi spravedlivý a půjdeš do nebe.

Najdi si dobrý křesťanský sbor, kde vyučují Boží slovo, a poznávej Krista. Nic se ve tvém životě nezmění bez znalosti Božího slova. Jan 8:31-32 říká:"Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými." (Ekumenický překlad)

Vybízím tě, aby ses pevně chytnul Božího slova, zasadil je hluboko do svého srdce a jak je napsáno v 2. Korintským 3:18, když se budeš dívat do Slova, tak budeš proměňován do podoby Ježíše Krista.

Napište mi, jestli jste přijali Ježíše, a požádejte o bezplatnou brožurku o tom, jak začít nový život v Kristu.

S láskou
Joyce

O autorce

Joyce Meyer vyučuje Boží Slovo od roku 1976, na plný úvazek se věnuje službě od roku 1980. Dříve, jako pomocný pastor v Živé Křesťanské Církvi v St. Louis v Missouri, zahájila týdenní shromáždění nazvaná "Život ve Slově", koordinovala je a vyučovala na nich. Po více než pěti letech ji Pán vedl k ukončení této služby a zahájení služby vlastní se stejným názvem **„Život ve Slově".**

Nyní je Život ve Slově vysílán prostřednictvím rozhlasových i televizních vln po celých Spojených Státech i celém světě. Kazety s vyučováním Joyce jsou mezinárodně využívané. Joyce často cestuje a pořádá konference Ž**ivota ve Slově.**

Se svým manželem Davem, obchodním správcem **Života ve Slově,** jsou svoji přes 35 let. Bydlí v St. Louis, Missouri a jsou rodiči čtyř dětí. Všechny čtyři děti již vstoupily do manželství a spolu se svými partnery pracují s Joyce a Davem ve službě

Joyce věří, že ji Bůh povolal vyzbrojit věřící Božím Slovem. Říká: „Ježíš umřel, aby vysvobodil zajaté, ale zatím příliš mnoho křesťanů nežije vítězný život." Protože sama byla před mnoha lety ve stejné situaci a potom zjistila, že vítězný život je možný, pouze pokud aplikujeme Boží Slovo do praxe, nyní vybavena Božím Slovem jde, aby osvobodila zajaté a dala jim okrasu namísto popela. Věří, že každý člověk chodící ve vítězství, přivádí mnoho dalších k vítězství. Její život je příkladem, vyučování je praktické a lze jej použít v každodenním životě.

Vyučuje o uzdravení života a podobných tématech na shromážděních po celé zemi. Pomáhá tak mnoha tisícům lidí. Nahrála přes 225 audiokazet a přes sto videokazet, je také autorkou 51 knih, které pomáhají tělu Kristovu v různých tématech.

„Balíček uzdravení citového života" obsahuje 23 hodin vyučování na toto téma. Kazety v tomto balení jsou například: „Jistota", „Okrasa namísto popela" (zahrnuje i Joyciny poznámky k vyučování), „Jak zvládat své city", „Hořkost, Odmítnutí a Neodpuštění", „Kořen odmítnutí" a také 90minutová páska s verši a hudbou s názvem „Uzdravení zkroušených srdcí".

„Balíček o mysli" představuje pět různých audiokazet s tématem mysli. Obsahuje: „Duševní pevnosti a zvyky", „Mentalitu pouště", „Tělesnou mysl", „Bloudící mysl" a audiokazetu „Mysl, ústa, nálady a postoje." Tento balíček také zahrnuje Joycinu mocnou knihu *Bojiště v mysli.* Na téma lásky má tři série kazet „Láska je…", Láska: neomezená moc" a „Láska k Bohu, sebeláska a láska k ostatním" a knihu nazvanou: *Vyber ze mě vše, ať zůstane jen láska.*

Pro katalog vydaných kazet a knih nebo dalsí informace jak získat kazety, které potřebujete k úplnému uzdravení svých životů, můžete napsat do kanceláře Joyce Meyer.

Autorce pište na adresu:
SYLOAM - Kresťanska medzinárodná misia

Prosím připojte své svědectví, jak vám tato kniha pomohla.
Když budete psát,
Vaše modlitební požadavky jsou vítány.